

Przepisy art. 99 ust. 2 pkt 1 lit. c i art. 99 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o kierujących pojazdami w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych stanowią podstawę prawną uzyskania przez organ administracyjny danych o stanie zdrowia strony w zakresie wykazującym uzasadnione wątpliwości co do jego stanu zdrowia jako osoby, która ma być skierowana na badania lekarskie. Wyrok WSA w Krakowie z 12 lutego 2015 r. sygn.II SA/Kr 1749/14.

Sąd w uzasadnieniu wyroku przypomniał, że zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych jest dopuszczalne gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa.

Przepis art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta nie pozbawia organów starosty możliwości dostępu do dokumentacji medycznej skarżącego. Zgodnie z art. 13 tej ustawy pacjent ma prawo do zachowania w tajemnicy przez osoby wykonujące zawód medyczny, w tym udzielające mu świadczeń zdrowotnych, informacji z nim związanych, a uzyskanych w związku z wykonywaniem zawodu medycznego, a stosownie do treści art. 14 ust. 1 w celu realizacji prawa, o którym mowa w art. 13, osoby wykonujące zawód medyczny są obowiązane zachować w tajemnicy informacje związane z pacjentem, w szczególności ze stanem zdrowia pacjenta. Jednakże stosownie do treści ust. 2 przepisu ust. 1 nie stosuje się, w przypadku gdy:

1. tak stanowią przepisy odrębnych ustaw;
2. zachowanie tajemnicy może stanowić niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia pacjenta lub innych osób;
3. pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy wyraża zgodę na ujawnienie tajemnicy.

Źródło: [CBOSA](#)